

VEČERNIK

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13. / Telefon 3440 in 3460
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglaševalski oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni številni račun št. 11.400

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 3440 in 3455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri, Vsaka mesečno prejemna
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljeni na dom 12 Din, Oglašje po ceniku, Oglašje
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni škatelnjati račun št. 11.400

Odmev angleške spomenice

SLAB SPREJEM V ANGLIJI. — DVOJNO NAZIRANJE V NEMČIJI. — AMERIKA ODLOČNO NA STRANI FRANCIE.

PARIZ, 20. septembra. Včeraj je posetil Herriota ameriški poslanik Edge in se pogovoril z njim o nemški noti. Edge je sporočil predsedniku francoske vlade, da smatrajo Združene države nemiško zahtevo za provokacijo, zlasti še, ker je bila stavljena v času, ko zboruje v Ženevi razorožitvena konferenca in se ves svet trudi, da bi se doseglo zmanjšanje oboroževanja. Združene države sicer niso podpisale versajske mirovne pogodbe, zahtevajo pa, da se striktno iz-
vaja.

angleških oblasti. O priliki Gandhijeve namere, da umre od lakote, so bile v vsej Indiji velike demonstracije, ki so dosegle nevaren obseg zlasti v Bombaju. Tam so demonstranti med drugim kričali: »Rešimo Gandhija!« Neki vplivni Hindus iz Karašija je v listih objavil neko pismo, ki mu ga je pisal Gandhi iz zapora. Pismo se glasi: »Prosim Vas, ne zahtevajte od mene, da odstopim od sklepa, ki sem ga sklenil v božjem imenu. Če bo vsemogočni Bog hotel, bo rešil moje življenje klub gladovanju, ki se mu bom podvrgel vse dotlej, dokler ne bo dosežen sporazum, ki ga želim skleniti v korist Indije.«

STOCKHOLM, 20. septembra. Pri nedeljskih švedskih parlamentarnih volitvah so pridobili socialni demokrati 14, deželna zveza pa 9 novih mandatov, tako da predstavljata obe stranki v novem parlamentu absolutno večino. Socialni demokrati so povišali število svojih poslancev od 90 na 104, deželna zveza pa od 27 na 36. Obe vladni stranki, konservativci in liberalci, sta doživeli hud poraz in nazadovanje. Komunisti so ohranili svojih dosedanjih 8 mandatov. Vlada je takoj po uradni objavi volilnih rezultatov podala ostavko.

LONDON, 20. septembra. V Birkenheadu so bil včeraj veliki izgredi brezposelnih, ki so se razvili v boje s policijo in plenjenje komunistov po trgovinah. Okoli 40 oseb je bilo prijetih, 9 stražnikov pa nevarneje ranjenih. Vlada je proglasila nad Birkenheadom obredno stanje.

LONDON, 20. septembra. Iz Simle poročajo, da je prišel včeraj opoldne Gandhi v tamkajšnjem zaporu protestno gladovno stavko. Oblasti so sklenile, da ga bodo dale takoj prepeljati v njegovo stanovanje, ki pa ga bo smel zapustiti le s posebnim vsakokratnim dovoljenjem.

PAPENA. — KAJ PRIČAKUJE VLADA VOLITEV.

BERLIN, 20. septembra. Predvčerašnjim so bile osnovane nič manj kakor tri skupine, ki hočejo vstopiti v volilno borbo za predsedniško stranko von Papena. Na vprašanje, kaj vlada pričakuje od novih volitev, odgovarjajo v vladnih krogih, da je to malo verjetno, da bi prišlo do koalicije med centrumom in narodnimi socialisti. Narodni socialisti in centrum imajo sedaj skupno nad 300 mandator. Računa pa se, da bodo narodni socialisti pri bodočih volitvah izgubili najmanj 20 mandator v korist nemških nacionalistov. Na posredovanje vlade ob tej priliki velik del nemške industrije ne bo več dal denarne pomoči narodnim socialistom. Po mnenju vladnih krogov bo pri bodočih volitvah tudi centrum izgu-

bil nekaj mandatov in bodo tako nemški nacionalisti pridobili odločno pozicijo in se brez njih v bodočem državnem zboru ne bo mogla sestaviti nobena vlada. Parlamentarna posledica take konstelacije bo privedla do tega, da bo Papenov kabinet mogel dobiti podporo nemških nacionalistov, narodnih socialistov in centristov.

V GRAN CHACU ŠE NI MIRU.
WASHINGTON, 20. septembra
Bitka v Gran Chacu še vedno traja
in se obe strani bijeta z velikim ogor-
čenjem in besnostjo. Paragvajsko
topništvo je ponovno poseglo v bitko
vendar pa je bolivijska pehota dosle
odbila še vse paragvajske napade.

Dnevne vesti

Roparski napad na poštnega sla

RAZPRAVA PRED VELIKIM KAZENSKIM SENATOM OKROŽNEGA SODIŠČA

Kmalu ko je prvega julija letošnjega leta odzvonilo poldne, je pritekel v eni sapi k Sv. Lenartu v Slov. gor. 19letni sin poštnega sla Franca Ornik. Ves iz sebe, popolnoma prestrašen in zasoplen je jel pripovedovati upravniku šentlenarske pošte, kaj se mu je pripetilo na Žikarskem klanecu pri Sv. Barbari. »Oropal... denarno vrečo mi je odnesel razbojnik«, te besede je komaj spravil iz grla. Poštnemu upravniku je bilo takoj jasno, da je poštnega sla nekdo napadel in oropal. Obvestil je o napadu orožniške, ki so se takoj podali proti Sv. Barbari. Z njimi je odšel tudi Ornik in jim pokazal kraj, kjer se je še poznalo, da se je vršil boj med njim in roparjem, ki je izginil z bogatim plenom v bližnji gozd.

Poštni sel France Ornik, ki je prenašal pošto med Sv. Lenartom in Sv. Barbaro, je kritičnega dne oprtal nahrbtnik, zajahal svoje kolo in odbrzel okoli 11. ure proti Sv. Barbari. V nahrbtniku je imel denarno vrečo, v kateri je bilo okrog 20.000 Din gotovine, namenjene za plače tamkajšnjega in okoliškega učiteljstva. Ko je prepešal poleg kolesa strmi Žikarski klanec in dospel na vrh, je zaslišal v hipu ko je sedel na kolo, za seboj dva strela. Ne menec se za to, ker je mislil da kdo strelja vrane, je poglaval kolo po klanecu navzdol, a tedaj je skočil naenkrat izza grma maskiran mož, ga zagrabil za vrat in treščil z vso silo s kolesom vred po strmini. Ko se je poštni sel zopet znašel na trdih tleh, mu je ropar odvzel nahrbtnik z denarno vrečo in izginil.

Zasledovanje za predznim roparjem je bilo zelo oteženo. Vestnemu komandirju barbarške orožniške postaje g. Ivanu Lahu pa se je kaj kmalu posrečilo najti pravo sled. Ugotovil je, da je kritičnega dne najel neki mož, ki vasi Ločič v oz. se peljal do Ptuj. V Ptuj je vzel avtotaksi in se peljal do Rogaške

Slatine. Tu pa je izgubil sled. Po prizadevanju vodnika mariborske orožniške čete, poročnika g. Kneževića, se je pa le posrečilo ugotoviti roparjevo ime in izslediti, da se je iz Rogaške Slatine podal na dom v Topolo. Bil je to 24letni bivši trgovec Ivan Ivanuša, ki je imel nekoč malo trgovino pri Sv. Barbari, pa so mu jo poglali na boben. Iz Topole se je ropar Ivanuša odpeljal z bratom Mirkom k svoji sestri v Zagreb, kjer je bil tudi aretiran.

Pri prvem zaslišanju je Ivanuša skušal dokazati svoj alibi in se je skliceval na to, da je bil kritičnega dne v Zagrebu. V dokaz svojega zagovora je navedel, da si je izposodil od svoje sestre nekaj denarja in ji dal potrdilo, ki je bilo datirano s prvim julijem. Preiskava pa je dognala, da je bil Ivanuša v Zagrebu 31. junija in da se je še istega dne odpeljal proti Mariboru. Potrdilo je datiral namenoma z naslednjim dnem, iz česar se da sklepati, da je izvršil napad po preudarnem načrtu.

Pri razpravi je obtoženec Ivanuša skesano priznal svoje dejanje. Denar, ki ga je oropal poštnemu slu, pa je v Zagrebu v neki gostilni zakvartal. Ob aretaciji so našli pri njem samo še 250 Din. Na predsednikovo vprašanje, zakaj je oropal poštnega sla, je obtoženec odgovoril, da je hotel na ta način priti do denarja, s katerim bi pričel trgovino s sadjem. Po kratkem posvetovanju je predsednik senata razglasil sodbo: Obtoženec Ivan Ivanuša se obsodi na 12 let težke ječe in trajno izgubo častnih državljskih pravic. Obtoženec je obsodbo sprejel.

Razpravi je predsedoval g. v. s. s. Zemljič, prisedniki pa so bili višja sodna svetnika gg. dr. Tombak in Lenart ter okrožna sodnika gg. Kolšek in dr. Čemer. Obtožnico je zastopal državni pravdnik g. dr. Dev, obtoženca pa je ex offio branil g. dr. Reisman.

Krvavo klanje v Razvanju

S sekiro je viničar Jožef Hostnik ubil svojega najboljšega prijatelja Klemenčiča.

Preiskava, ki jo vodijo tezenski orožniki o krvavem pretepu, ki je nastal preteklo nedeljo zvečer v Hamanovem vinotoku v Razvanju, kakor smo to že včeraj poročali, je končana in so doslej ugotovljene te-le podrobnosti:

Štirje železniški delavci delavnice državnih železnic, med katerimi sta bila tudi neki strugar K. in pomožni delavec R., so se že nekoliko dobre volje mimogrede ustavili v omenjenem vinotoku. Prisedli so k mizi, kjer je sedelo neko dekle, katerega je eden izmed delavcev za šalo objel. To je opazil neki tamkajšnji posestnik, ki je lazil za dekletom in pričel delavca psovati. Nastal je pretep, v katerega so posegli tudi domači fantje, ki so sedeli pri sosednji mizi. Iz pretepa se je razvila prava pravcata bitka. Železničarjev sin Jože Klemenčič je skočil domov po očeta, naj bi prišel mirit. Pretep in kričanje je slišal tudi 46letni viničar Jožef Hostnik, ki se je podal na kraj pretepa s svojim znancom, viničarjem Francetom Kovačičem. Ko sta stopila na dvorišče viničarije, je v tem trenutku udaril nekdo Kovačiča s kolom po glavi, da se je zgrudil in omedlel. Hostnik pa je v nevarnosti za svoje življenje poiskal sekiro, s katero je zamahnil proti človeku, ki mu je v tem prihajal nasproti. Bil je to nesrečni Jakob Klemenčič, katerega je bil prišel klicat njegov sin Jože. Udarec je bil tako silen, da je presekal Klemenčiču vrat in se je takoj zgrudil na tla ter obležal v mlaki krvi.

Ko so danes dopoldne prignali Hostnika na orožniško postajo, je priznal, da je v nevednosti ubil svojega najboljšega prijatelja. Izročili ga bodo sodišču. V bolnišnico pa so tudi pripeljali hudo ranjenega Franceta Kovačiča.

Novi veroučitelji na meščanskih šolah. Za veroučitelje so imenovani Ivan Šolinc v Slovenski Bistrici, Zdravko Kordeš pri Sv. Lenartu v Slovenskih gorah, Ivan Mrak v Ormožu, Alojzij Čížek v Slovenjgradcu in Matija Munda v Ljubotinu.

Premestitve in imenovanja v politični službi. Za okrajnega glavarja prevaljskega okraja je imenovan dr. Karel Tekavčič, doslej glavar v Logatcu; za okrajnega podglavarja ptujskega okraja je imenovan Fran Levstik, doslej politično-upravni tajnik v Škofji Loki; za okrajnega podglavarja v Murski Soboti pa Otmar Skala, doslej višji pristav v ostavki.

Smrtna kosa. V zadnjem času so umrli v Mariboru: Franc Šanc, star 52 let; Edvard Krušič, 45 let; Otmar Srebotnjak, 34 let; Helena Kirbusova, 1 leto; Norbert Erveš, 5 let; Neža Senica, 62 let; Franc Uršič, 56 let; Neža Klapet, 84 let; Frančiška Dovjak, 22 let in Jože Beračič, star 2 leti.

Otvoritev gledališke sezone. Naše Narodno gledališče bo otvorilo letošnjo sezono v soboto 1. oktobra s Cankarjevo komedijo »Za narodov blagor« v režiji J. Koviča.

Zatvoritev Sodne ulice za prevozni promet. Radi ureditve in tlakovanja ulice se zapre do nadaljnjega za prevozni promet Sodna ulica od 20. septembra 1932 naprej. Odprta pa ostane za promet Marijina ulica.

Veliko javno zborovanje narodnih delavcev bo v nedeljo 25. t. m. ob pol 10. uri dopoldne na unionski verandi. Na shodu bodo govorili gg. Rudolf Juvan in Franjo Rupnik iz Ljubljane ter Rudolf Tumpej in Anton Bajt iz Maribora. Shod je organizirala podružnica tukajšnje Narodno strokovne zveze.

Ali je Ranerjeva blazna? Sodni psihiater g. dr. Jurečko stalno opazuje in nadzira Antonijo Ranerjevo, ki jo dolže, da je ubila svojega moža. Doslej je mogel ugotoviti, da se je Ranerjeve lotila zaporna duševna bolezen, ki se pojavi po navadi pri jetnikih in izgine po nekaj tednih. Šele potem je mogoče zdravnikom ugotoviti resnično blaznost.

Svetovna potnika. Nürnbergzana Birle in Schott sta včeraj popoldne dospela v Maribor. Doslej sta prehodila že okrog 30.000 kilometrov in prepotovala Nizozemsko, Dansko, Nemčijo, Francijo, Belgijo, Italijo in Avstrijo.

Veliki kmetijski praznik na Bledu 8. septembra je nadvse sijajno uspel in pokazal na manifestanten način narodno slogo in edinstvo. Saj so se ga udeležili v ogromnem številu vsi sloji ne samo iz dravske banovine, marveč tudi iz drugih banovin. Prireditvenemu odboru je zato dolžnost, da se vsem, ki so pri tej veličastni prireditvi sodelovali, najpristnejše zahvali za njihov trud in požrtvovalnost. Posebno se zahvaljuje vsem udeležencem v povorki narodnih noš, jezdecem in skupin, ki so največ pripomogli k slikovitosti in slavnostnemu razpoloženju. Nadalje se zahvaljuje vsem gg. ministrom, senatorjem in narodnim poslancem, gospodu banu, g. župniku Barletu in vsem slavnostnim govornikom, osobito onim iz drugih banovin za njihovo udeležbo in bodrilne govore. Sploh vsem udeležencem najlepša hvala in na svidenje drugo leto! Odbor.

Zahvala. Vodstvo Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani se ob završitvi nadvse lepo uspele 43. velike skupščine v Slovenski Bistrici kar najiskrenejše zahvaljuje ondtni C. M. podružnici za ves trud in izredno požrtvovalnost, ki jo je izkazala za to slavo. Prav posebno se zahvaljuje za pristrčno dobrodošlico odvetniku g. dr. Pučniku, Sokolskemu društvu, Gasilskemu društvu, učitelstvu in šolski mladini za ganljiv sprejem, kakor tudi mnogoštevilnemu mestnemu in okoliškemu občinstvu. Pravtako iskreno se zahvaljuje ustanovitelj in prvemu predsedniku C. M. podružnice slovenjebistriške, velezaslužnemu narodnemu borcu g. dr. U. Lemežu, načelniku okrajne hranilnice za prepustitev dvorane v svrhu zborovanja in narodnim damam, ki so požrtvovalno sodelovale pri ljudski veselici. Iskrena hvala vsem delegatom in družbenim članom, ki so prišli počastiti veliko skupščino. Topla zahvala slovenjebistriškemu meščanom za nepričakovano pozornost in hvala vsem, ki so na ta ali onaj način pripomogli, da se je 43. velika skupščina tako veličastno završila. Vodstvo »Družbe sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani.

Trgovci! Na iniciativo banske uprave bo danes zvečer ob pol 9. uri v obrtnozadružnih prostorih, Vetrinjska ulica 11, I. nadst., posvetovanje radi izpremembe odpiralnega in zapiralnega časa v trgovskih obratih, na katerega se vabijo zastopniki vseh onih trgovskih strok, ki žele v tem oziru izprememb. Sklicatelj sestanka zadružni inšpektor g. Založnik.

Na pletarski šoli v Ptuj se je pričel pouk 5. t. m. V prvi letnik je vpisanih 17, v drugi pa 7 gojencev, ki so povedni vsi iz Slovenije.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« bo priredilo v soboto 24. t. m. s pričetkom ob pol 21. v mariborskem Narodnem gledališču veliko akademijo v praso 70 letnice smrti škofa A. M. Slomška. Spored obsega naslednjih 11 točk: 1. Godba »Katoliške omladine«. 2. Silvij Sardenko: »Slomšek«, uvod. recitacija. 3. Slomšek: »Preljubo vesele...«, poje »Maribor«, igra Ljudski oder. 4. Dr. Fran Vatovec: »Spominski govor«. 5. Godba. 6. Slomšek: »Predice«, petje in igra mladenc. 7. S. Sardenko: »Slomšek, 'epa smrt«, recitacija. 8. Godba. 9. Slomšek: »Večerna idila«, deklamacija in igra otroškega zbora. 10. Godba in 11. Slomšek: »Večernica«, poje »Maribor« in igra Ljudski oder.

Tudi Pohorci ljubijo strelski sport! V nedeljo 18. t. m. je bil v Skomarju na Pohorju ustanovni občni zbor tamošnje strelske družine ob veliki udeležbi domačih in okoliških kmetijskih fantov, ki so zelo vzljubili ta viteški sport. Delegat mariborskega strelskega okrožja br. A. Mohor je zbrane pozdravil ter jim obrazložil pomen in smoter strelskih družin ter jih zaprosil, naj širijo ta sport na našem lepem zelenem Pohorju. Po Mohorjevem govoru so bili izvoljeni v novi odbor sledeči: za predsednika Karel Kovše, posestniški sin, podpredsednika Mirko Kovše, tajnika Karol Beškovnik, blagajnika Franc Kovše, gospodarja Jernej Ravnjak, vaditelja Jurij Kovše, v nadaljnjem odboru pa Konrad Hartman, Anton Jiršič in Jožef Kovše. Novi strelski družini na Pohorju želimo obilo uspeha!

Opozorilo telefonskim naročnikom. Ker je od zadnje uradne izdaje telefonskega imenika že preteklo leto dni in ker je telefoniranje pri avtomatskih centralah brez vednosti številke nemogoče, bomo te dni objavili vse nove številke telefonskih naročnikov v Mariboru.

Kdor se hoče ohraniti svežega in zdravega, naj jemlje tedensko enkrat ali dvakrat pred zajutrekom kozarec naravne »Franz-Josef« grenčice. Zdravniška poročila iz bolnišnic dokazujejo, da radi jemljejo »Franz-Josef« vodo posebno bolniki na želodcu, črevesu, jetrih, ledvicah in žolču, ker brez neprijetnih občutkov in posledic točno odvaaja. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Razpis gledališkega abonmana. Uprava Narodnega gledališča v Mariboru razpisuje za sezono 1932-33 gledališki abonma, ki se zaključi že v začetku maja 1933 ter obsega 20 predstav (12 dramskih in 8 glasbenih) ter znači velik popust napram večernim cenam. Plačuje se v sedmih zaporednih mesečnih obrokih, vedno v prvih dneh meseca. Obroki so zelo nizki in omogočajo obisk gledališča tudi gmojno najbolj šibkim slojem. Kdor pa se noče vezati na določene dneve, lahko dobi blok, ki omogoča obisk gledališča pri poljubnih 12 dramskih in 8 glasbenih predstavah. (Izvezete so le one predstave, ki imajo na lepakih označbo »Izven«). Prijave sprejema gledališka blagajna še do sobote, 24. t. m.

Prireditve 5., 6. in 7. novembra v Mariboru. Ob priliki proslave 70. letnice prvega slovenskega koncerta v Mariboru bo v soboto 5. novembra zvečer velik pevski koncert pevskega zbora učiteljskega združenja, drugi dan pa bodo na »Besedi«, ki je posvečena 70letnici, ponovili zbori Ipavčeve župe spored slovenskega koncerta pred 70 leti. Posebni prireditveni odbor je za te dni organiziral razstavo medu in medicarskih priprav, ogled sadla, poskušajo vin iz oko šklih in slovenskih gor in razstavo perutnine štajerske pasme.

Nov gozdni požar. Minulo soboto je okrog 12. ure po dnevu nenadoma začel goriti v gozdu posestnika Ferdinanda Šobe iz Sesterž na Dravskem polju. Ogenj mu je kmalu uničil nad 2 orala lepega mladega nasada ter se nato radi močne suše razširil tudi na sosedne gozdne parcele posestnikov Kovačiča, Medveda in Korošca. Skupno je zgorelo okrog 5 oralov gozda. Škode je nad Din 50.000. Ogenj so s požrtvovalno vztrajnostjo sosednih vaščanov udušili šo drugi dan.

Huda prometna nesreča. Preteklo nedeljo jutraj sta se okoli 6. ure ponesrečila na banovinski cesti blizu Brezna nek ki motociklist in njegov sopotnik. V naglem tempu sta se vozila proti Mariboru, na nekem ostrem ovinku pa jima je zaneslo motor s ceste na rob, kjer sta se prevrnila. Motorno kolo je zdrčalo po kameniti škarpi v globok jarek in se hudo poškodovalo. Občutno sta se poškodovala tudi voznik in spremljevalec. Spremljevalec si je nalomil rebra in obležal nezavesten. Na srečo je privozil mimo osebni avto g. Ornika, trgovca iz Maribora, ki je vozil funkcionarje mariborske sokolske župe na start v Črno. Ko so opazili nesrečo, so priskočili po nesrečencema na pomoč. Na očili so ju na avto in prepeljali na dom v Brezno. Motorno kolo pa spravilo v bližnjo hišo.

Nočni požar. Pred dnevi je iz neznanega vzroka začela goriti stanovanjska hiša posestnika Janeza Potočnika v Loku pri Sv. Janžu na Dravskem polju. Zgorela so mu poleg poslopja tudi vsa živila letošnjega pridelka. Škoda je kriva z zavarovalnico.

Vlom v Vurberku. Te dni so neznan storilci vlomili v klet gostilničarke Marije Klemenčičeve pri Vurbergu ter odnesli iz nje večjo množino vina, žganja ter raznih živil v vrednosti več tisoč dinarjev.

Karambol. Ko se je včeraj popoldne peljal na kolesu proti domu v Bresternico posestnik Franjo Vračko, sta na klanec pod posestvom šolskih sester v Kamnici trčila skupaj z nekim kolesarjem in se prevrnila. Vračko je padel tako nesrečno, da se je hudo poškodoval po glavi in so ga morali z rešilnim avtom prepeljati v bolnišnico.

Ukradeno kolo. Pekovskemu pomočniku Ferdinandu Miksetu, stanujočemu v Vrbanovi ulici je nekdo odpeljal včeraj popoldne iz dvorišča neke hiše. Jenkovi ulici kolo znamke »Opel«, vredno 750 Din.

Ne zamudite si ogledati trupo Bruslow v Veliki kavarni

Za ojačanje našega gledališča

GLAS IZ OBČINSTVA PRED PRIČETKOM SEZONE,

Gospodarsko življenje se je v zadnjem času zgostilo v težkoče, ki so morale odjekniti v kulturnem svetu; neusmerjenost v mišljenju, hotenju in delovanju, neskladnost v produkciji in konzumu ter nesigurnost v rentabilnosti, — vse to je ustvarjalo neznožno vzdušje tudi v duhovnih sferah.

Povsem umljivo, da kriza ni priznala niti »deskam, ki pomenjajo svet!«. Nasprotno! Gledališče je kot epa najobčutljivejših umetniških institucij najhuje prizadeto ne samo gmotno, ampak tudi — idejno. Del občinstva se vedno bolj umika kulturnemu poslanstvu gledališča, moderne inscenacije ne najdejo pravega odmeva, klasična dela ne razburijo niti več živcev, nekdanje senzacije trčijo na gluha ušesa... Zevajoče praznine pri publiku in v blagajni so verni znaki izpreminjajočih se simpatij neke vrste občinstva. Nove razmere, nov čas, novi ljudje...

Z veseljem pa moramo priznati, da je kriza naši mariborski Taliji prizanesla vzlic vsem krizam in težavam! Trdna volja, marljivost, vztrajnost ter požrtvovalna ambicija osebja na eni ter nemala odpornost in budna pozornost gosp. upravnika na drugi strani, je že nešteto krat rešila situacijo, da nam je ostalo gledališče v Mariboru še sploh ohranjeno.

Priprave za novo sezono so v teku: repertoar je objavljen, abonement razpisán, propaganda razvita... Gledališče nas vabi! Vzlic slabim časom nas kliče, da zagrabimo ponudene kulturne dobrine, zajete in harmonično družene v umetniškem ustvarjanju naših prijateljev-igralcev!

Res je, da je današnji čas gledališču kaj malo naklonjen. Oni sloji, ki jim je gledališče predvsem namenjeno, so pahnjeni v težke razmere. In vendar je mariborski teater namenjen vsemu ljudstvu! Pretekle sezone so pokazale, da se vprav ljudske množice zavedajo pomena našega gledališča, da pa so ravno množice naši meščani docela pozabili na eksistenco gledališča v Mariboru. V čast našemu bližnjemu podeželju moramo priznati, da se okolica ni odtujila umetnosti, pač pa je tipično in graje vredno oma'ovaževanje domačega kulturnega življenja od strani naših »višjih« narodnih plasti. V tem oziru je preusmeritev nujno potrebna, saj so prizadeti predvsem oni, ki jim kriza še ni mogla do živca!

V krizi, ko se prepletajo raznovrstne težnje in nazoni, bi bilo napačno pričakovanje, da bo publika kar sama od sebe dovzetna za domače gledališče! Treba jo je vzgajati, iskati, organizirati! Tudi književna produkcija si je v zadnjih letih v Sloveniji opomogla, ker je organizirala važne ugodnosti in olajšave. Gledališče kot kulturni faktor višje vrste

zasluži prav take (če ne večje) pozornosti.

Že opetovano smo opozarjali vse korporacije, ki imajo za slovensko kulturo ob severni meji še kaj smisla, da s skupnimi močmi pomagajo vršiti gledališču ono nalogo, ki mu jo stavlja poslanstvo ljudsko-vzgojnega faktorja.

Pa ne samo z besedami! S primerno agitacijo in z razpečevanjem vstopnic bi dosegli izdaten porast prijateljev gledališča! Z gostovanji na deželi si gledališče krči pot med narod, s posebno naklonjenostjo napram okolici kaže uprava ono uvidenost, ki omogoča kulturni podvig tudi onim, ki jim hudi časi ne dovoljujejo tolažbe in razvedrila.

Skupna akcija za prospeh mariborske Talije je nujno potrebna! Gledališče nas kliče in vabi! Ver.

„Hlapec Jernej in njegova pravica“

Gostovanje delavskega odra »Svoboda« iz Ljubljane.

Cankarjeva povest »Hlapec Jernej in njegova pravica« je postala po vojni predmet raznih eksperimentov. Milan Skrbinšek jo je dramatisiral in vprizoril prvi, potem je neki nemški komunist v Brnu napravil iz nje opero. Ferdo Delak pa jo je naposled uporabil za kolektivno dramo z docela razredno proletarsko tendenco. Silo pa so ji storili vsi, morda Delak še najbolj, kajti Cankarjev »Hlapec Jernej« ni to, kar je pokazalo gostovanje ljubljanske »Svobode« v soboto zvečer v sicer natlačeni veliki dvorani pivovarne »Union«, ker je ta dramatisacija le tendenčni eksperiment velike, univerzalno široke umetnine. Kako je nemogoče uporabiti »Jerneja« za socialističnega govornika, je dokazal sobotni Jernej sam, ki je kljub vsej volji dramatisatorja in režiserja ostal v bistvu tip popolnoma religioznega slovenskega človeka iz množice.

Drugo je seveda bila vprizoritev. Delaku je treba priznati, da je močan in samonikel obrazovalec in kar je napravil, je silno efektno, dasi ni niti novo niti dosledno. Kore so v dramo poznali že stari Grki. In če je hotel hlapec Jerneja kolektivizirati do konca, potem bi bil moral ali vedno govoriti le zbor, ali pa bi ga bil moral samo tišje spremljati. Tako je oboje le kombinacija individualizma in kolektivizma. Sicer pa: ali je kolektivizem v umetnosti sploh mogoč? Sobotna predstava nas ni prepričala, kajti celo v koru so se zelo zelo čutile individualne sposobnosti posameznih igralcev! In med njimi so dobre moči.

Režija je bila močna; igralci so bili vzeti s ceste brez maskiranja, zato so bili živi tipi. Zlasti hlapec Jernej, le da je bil za starega služabnika premlad in

nas ni mogel prepričati, da je garal 40 dolgih let na gospodarjevem gruntu. Posrečena pa je bila zamisel osebne kontinuitete pri simboličnem predstavljanju oblasti. Sploh je pa tendenčni simbolizem bistvo vse Delakove novotarije. Tendenca seveda moti, ker je le preveč grobo podčrtana. Publika zato ni ploskala toliko delu in igralcem, temveč — tendenci. Bil je to bolj shod ko gledališka predstava. Posebno pohvalo pa zasluži jezik, izgovarjanje.

Precej efekta je pokvarila razsvetljavanja, ker žarnice reflektorjev in projekcijskega aparata niso bile v skladu z našim mariborskim tokom. Obisk pa je bil, kot omenjeno, sijajen, ker je poskrbela zanj smotrna delavska agitacija. —r.

Sport

Tekmovanje za nogometno državno prvenstvo.

Razpored za nedeljo 25. t. m. je sledeč: v Zagrebu: Gradjanski: Hajduk in v Beogradu BSK: Bask.

Medklubiški odbor LNP — službeno.

Opozarjajo se klubi: Maribor, Rapid, Železničar, Svoboda, Mura, Čakovec in Pustakovec, da se morajo pošiljati vsi dopisi, kot tudi verifikacije preko MO. Le v nujnih primerih je dovoljeno pošiljati direktno, a le pod pogojem, da se pošlje MO prepis. — Nadalje se poziva, da pošljejo v roku od 14 dni MO radi medsebojne kontrole seznam verificiranih igralcev. — Razveljavlja se mladinska tekma SK Rapid: SK Svoboda za pokal MO, odigrana 11. sept., ker sta oba kluba kršila določila propozicij. Ponovno odigranje tekme se odreja na dan 24. septembra. — Tekme dne 25. sept. 1932: ob pol 9. dopoldne mladinska tekma SK Rapid: SK Svoboda za pokal MO. Ob 10. uri prijateljska tekma SK Olimp (Celje): SK Svoboda I. Obe tekmi na igrišču Rapida. Službujoči odbornik g. Knez. — Ob 14. uri popoldne prijateljska tekma ISSK Maribor rez.: SK Rapid rezerva. Ob pol 16. uri prvenstvena tekma SK Svoboda (Ljubljana): SK Rapid I. Obe tekmi na igrišču SK Rapida. Službujoči odbornik g. Ilvar. — SK Rapid mora postaviti najmanj 8 rediteljev, ki se morajo javiti pol ure pred tekmo službujočemu odborniku. — V Murski Soboti bo ob pol 16. uri na igrišču SK Mure prvenstvena tekma Pustakovečki seljački SK: SK Mura. Službujoči odbornik g. Peterka. SK Mura mora poskrbeti za dovoljno rediteljsko službo. Tajnik.

SK Svoboda, nogometni odsek.

Jutri, v sredo 21. t. m. ob 16. uri bo na igrišču SK Železničarja strogo obvezen trening prvega moštva in mladine. Naslednji igralci naj se ga sigurno udeležijo: Sinkovič, Dasko, Gruber, Vidovič, Rožmarin, Habrle, Breznik, Ružič, Almer, Tomažič, Stojanovič, Ramfil, Bačko, Filipce, Vogner, Novak, Salamon, Svin-

Odprte oči tudi pri umivanju glave! To udobnost vam nudijo očala proti peni, ki obvarujejo oči pred vodo in peno. Sedaj ni več potrebno z zaprtimi očmi tipati po čistilnem sredstvu in po brisači. Tudi za otroke umivanje glave ne bo več muka. Očala proti peni so omot vsakega zavojčka »Črne glave«, kateremu je vedno priloženo tudi sredstvo »Haarglanz« za izpiranje. »Haarglanz« osveži lase in jim da naravni in lepi sijaj. 5

ko, Kolar, Šemi, Breznik II in Beno. Igralci Franc Sinkovič, Hinko Strah in Mernik se pozivajo, da se javijo na seji, sicer bodo izključeni iz kluba. Načelnik.

Male sportne vesti.

Jutri, v sredo bo v Zagrebu medmestna tekma Zagreb: Budimpešta. Reprezentanca Zagreba je sestavljena tako-le: Mihelčič, Kovačič, Rajkovič, Ralič, Premier, Kunst, Urbanke, Horvat, Živkovič, Valjarevič in Kokotovič.

JLAS je na svoji zadnji seji verificiral kot nove državne rekorde rezultate, ki sta jih dosegli moštvi Primorja v štafetah 4 krat 200 m 1:35 in dve petini in 800×400×200×200 m 3:47 in ena petina na mednarodnem mitingu 4. in 11. t. m.

Madžarska plavalna zveza je sklenila, da bo od 1933 dalje prirejala vsako leto z našo plavalno zvezo po dve meddržavni tekmi.

Prihodnji mesec gostuje v Zagrebu teniški profesionalc Tilden s svojimi kompanjoni.

Pomlajevalni poskus s smrtnim izidom

Dr. Kotaro Shirhi, znani japonski učenjak in patolog, je padel kot žrtev lastnih pomlajevalnih eksperimentov. Profesor je izdelal neki eliksir za pomlajevanje starcev in stark ter ga krstil z imenom »uzu«. V ta namen je moral žrtvovati nekaj let dragocenega znanstvenega dela. Pred dnevi so ga pa njegovi asistenti našli mrtvega v njegovem laboratoriju. Iz najdenih zapisov je razvidno, da se je profesor odločil, da izvrši na lastni osebi prvi glavni poskus učinkovanja svojega velikega izuma. Pokojnikov sodelavec dr. Asahina je pojasnil smrt velikega učenjaka s tem, da je dr. Shirhi, ki še ni poznal vseh farmakoloških posebnosti svojega izuma, zavžil preveliko množino »nove mladosti«. Pokojnik je bil star že 60 let in se je šele nedavno poročil z zelo mlado ženo. Zato ni izključeno, da ga je ona nagovorila k potrebnim pomladitvi...

Ostra pretnja.

Nekje na Dolenjskem je nabit na drogu z elektrovodom naslednji svojevrstni napis:

»Dotikanje žic je smrtno nevarno; kdor se bo kljub temu dotaknil žice, bo strogo kaznovan!«

Mihajl Zoščenko:

Ljubezen

Večerna zabava se je pozno končala. Vasja Česnokov je utrujen in prepoten, z rediteljskim trakom na srjaci, stal pred Mašenjko in govoril s prosečim glasom:

»Počakajte, radost moja... Vsaj do prvega tramvaja počakajte. Za Boga, kam se vam prav za prav mudi? Tu lahko posedite, počakate in še mnogo drugega, vi pa hočete iti... Počakajte do prvega tramvaja, za Boga... Sami vidite, da ste vsi potni, in jaz takisto... Čovek se na tem mrazu prav lahko prehladi...«

»Ne«, je dejala Mašenjka in obuvala galošo. »Kakšen kavalir pa ste, če si ne upate v mrazu spremiti dame domov?«

»Jaz sem vendar ves prepoten,« je skoraj plakaje odvrnil Vasja.

»No, oblecite se!«

Vasja je poslušno oblekel suknjo, prijel Mašenjko trdno pod roko in odšel z njo na ulico.

Hladno je bilo in luna je sijala. Pod nogami je škripal sneg.

»Kako nemirni ste, gospodična,« je dejal Vasja in vzhliceno opazoval Mašenjkin profil. »Če ne bi bili to vi, bi vas za nič na svetu ne šel spremljati. Bogme, prav zares. Samo iz ljubezni sem šel.«

»Vi se sicer smejete in norčujete,« je dejal Vasja, »toda jaz vas, Marija Vasiljevna, resnično ljubim in obožujem. Kar recite: Vasja Česnokov, ležite na tramvajski tir, na tračnice, in ležite do prvega tramvaja — in legel bom. Tako mi Boga...«

»Pustite to,« je dejala Mašenjka, »rajši pogledajte, kakšna čudovita lepota je okoli nas, kadar sije luna. Kako lepo je ponoči mesto! Kakšna čudovita lepota!«

»Da, čudovita lepota,« je ponovil Vasja in s precejšnjim občudovanjem opazoval okrušeni obok bližnje hiše. »Res, izredna krasota... Glejte, Marija Vasiljevna, lepota prav posebno deluje na človeka, kadar ga prevzamejo globoka čuvstva... Mnogi učenjaki in ljudje iz stranke zanikujejo čuvstvo ljubezni, toda jaz, Marija Vasiljevna, jaz ga ne zanikujem. Jaz bom čutil v sebi nagnenje do vas prav do svoje smrti, prav do tedaj, ko se bom lahko za vas žrtvoval. Tako mi Boga... Samo recite: Vasja Česnokov, udari s tilnikom ob to steno — in udaril bom.«

»No, pa dajte,« je dejala Mašenjka, ne brez zadovoljstva.

»Tako mi Boga,« je dejal Vasja, »udaril bom. Ali želite?«

Parček je prišel do Krjukovega prekopa.

»Bogme,« je iznova dejal Vasja, »če hočete skočiti v kanal. A, Marija Va-

siljevna? Vi mi ne verjamete, toda jaz vam lahko dokažem...«

Vasja Česnokov se je prijel za ograjo in delal, kakor da hoče splezati nanjo.

»Ah!« je zakričala Mašenjka. »Vasja! Kaj delate?«

Neka mračna postava je mahoma švignila izza vogla in se ustavila pred ulično svetiljko.

»Kaj neki tako kričita?« je tiho dejala postava in parček pozorno opazovala.

Mašenjka je v strahu kriknila in se pritisnila k ograji.

Neznanec je stopil bliže in potegnil Vasjo Česnokovo za rokav.

»No, ti šleva,« je dejal z zamolklim glasom. »Sleci suknjo. Pa kar precej... Če samo piskneš, te udarim po tvoji nemumni butici, da te namah ne bo več. Si razumel, mrcina? Sleci!«

»Do-do-do,« je jecljal Vasja, hoteč s tem reči: Dovolite! Kaj pa prav za prav hočete?

»No!« — neznanec je segel po suknji.

Vasja je z drhtečimi rokami odpel suknjo in jo slekel.

»Čevlje tudi sezuje,« je dejal neznanec.

»Tudi te rabim.«

»Do-do-do,« je momljal Vasja, »dovolite... mraz je...«

»No!«

»Gospodične se niti ne dotaknete, me ne pa — čevlje sezuje,« je spregovoril Vasja, »Plašč ima in galoše, jaz pa —

čevlje sezuje.«

Neznanec je mirno pogledal Mašenjko in dejal:

»Vse, kar ima na sebi, je komaj za majhno culico, pa še to bi spotoma najbrže izgubil. Jaz že vem, kaj delam. Ali boš sezuje?«

Mašenjka je začudeno gledala neznanca in se ni niti genila. Vasja Česnokov je sedel v sneg in pričel sezuvati čevlje.

»Ona ima plašč in galoše,« je iznova dejal. »Čemu naj jaz plačam za oba?«

Neznanec si je oblekel Vasjino suknjo, vtaknil čevlje v žepe in dejal:

»Sedi in se ne premakni, pa tudi z zobmi ne šklepetaj! Če samo krikneš ali če se mi ganeš, si izgubljen. Si razumel, mrcina? Ti pa, gospodična...«

Neznanec si je hitro zapel suknjo in mahoma izginil.

Vasja je ves premražen kakor vreča sedel v snegu in nezaupljivo ogledoval svoje noge v belih nogavicah.

»Še tega je bilo treba,« je dejal in ježno pogledal Mašenjko. »Ti jo spremljaj, da boš lahko ob vse. A?«

Ko so roparjevi koraki popolnoma utihnili, je Vasja Česnokov mahoma začepetal z nogami po snegu in zakričal s tenkim, piskajočim glasom:

»Stražnik! Tatovi!«

Potem je planil pokoncu in v strahu skokoma tekel po snegu. Mašenjka je ostala sama pri ograji...

Pierre Loti:

Lotijeva ženitev

Roman

IX.

Vendar ne smete misliti, da Rarahu ni imela nobenega posla; znala je brati svojo tahitsko biblijo in z mirno roko pisati velike črke mile govorice maorske; še več, poznala je zelo dobro konvencionalni pravopis bratov Pikpusov — ki sta v latinici sestavili besednjak polinezijskega jezika.

Po naših evropskih vaseh je gotovo veliko deklet, ki znajo dosti manj, kakor je znalo to divje dete. — Toda stalo jo je prav malo truda to znanje, ki si ga je prisvojila v misionarski šoli v Papetu, ker bila je prav tako nadarjena kakor lepa.

X.

Če greste dobre pol ure po apirski poti in krenete potem na desno v grmovje, boste našli veliko naravno korito, izdobljeno iz žive skale. V to korito se v slapovih zliva potok Fataua in ga polni z divno hladno vodo.

Tu se je shajala vsak dan velika družba; po travi so ležale lepe mlade žene iz Papeta, ki so preživljale vroče tropske dni v razgovorih, petju, spanju, ali pa so plavale in se premetavale kakor urne zlate ribice. — V vodo so hodile v svojih muselinastih baljah in so potem v teh

mokrih oblekah spale na travi, kakor nekoč najade.

Sem so pogostoma prihajali tudi mornarji, žejni jubezni. Družbi je predsedovala črnka Tetuara in vselej so se pojedli celi kupi pomaranč in gojav.

Tetuara je bila iz plemena črnih Kanakov v Melaneziji. Neka ladja iz Evrope jo je nekega dne pripeljala z otoka v bližini Nove Kaledonije in jo pustila v Papetu tisoč milj daleč od domovine, kjer je izgledala kakor kakšna afriška črnka med odličnimi angleškimi gospodičami.

Tetuara, vedno nenavadno dobre volje, vesela kakor opica, brez trahice sramu, je širila okoli sebe neprestano živahnost in razigranost. Zaradi tega svojega svojstva je bila dragocena pridobitev za svoje nebrižne tovarišice; bila je slavna osebnost na potoku Fataua.

XI.

Predstavljanje.

Svojo mlado prijateljico Rarahu sem videl prvič v življenju okoli poldneva nekega tihega in zelo vročega dne. Mlade Tahitke, stalne obiskovalke potoka Fataua, izmučene od sonca in vročine, so ležale zleknjene po travi na robu struge in močile noge v bistrem hladu vode. Senca gostega zelenja je padala na nas mrtvo in negibno; veliki metulji, črni ko noč in okrašeni z velikimi modrimi očesi, so letali mimo nas ali se nam spuščali na glave, ko da bi jim svileni krila bila pretežka in jih ne bi več mogla nositi; zrak je bil nasičen s težkimi in neznanimi

dišavami; tudi jaz sem se polagoma vdal temu mehkužnemu življenju, navduševal se za čare Oceanije...

Naenkrat so se tam dolj niže razgrnile veje mimo in gojav, zaslišalo se je šuštenje listja — in pred nami sta se pojavili dve deklici, ki sta radovedno premostrivali položaj, podobni dvema miškama, zročima iz svojih luknjic.

Na glavi sta imeli vence iz listja, da se obranita prevročih solčnih žarkov; telesi sta imeli pokriti z zapetim pareom iz progaste tkanine; gornji del telesa temen in vitek, jima je bil gol; lasje so bili črni, dolgi in razpleteni. Nikjer nič nevarnega, nikjer nobenega tučca, nič sumljivega... Ko sta se o vsem dobro prepričali, sta legli pod slap, ki se je jel še bolj živo zlivati v kotanjo.

Lepša izmed njiju je bila Rarahu; druga je bila Tiahui, njena prijateljica in zupnica.

Tetuara me je prišla za roko — za modri rokav, na katerem se je lesketal zlati našiv — mi jo dvignila nad travo, v kateri sem bil skrit, in jo pokazala deklicama na nepopisljivo smešen način, mahaje z njo kakor s strašilom.

In mladi deklici sta nenadoma planili pokoncu in pobegnili, kakor dve mali pritiči, ko se jima približa opica — to je bilo naše prvo znanje, prvo predstavljanje, prvi sestanek...

XII.

Informacije, ki mi jih je Tetuara dala takoj nato, so bile približno take-le:

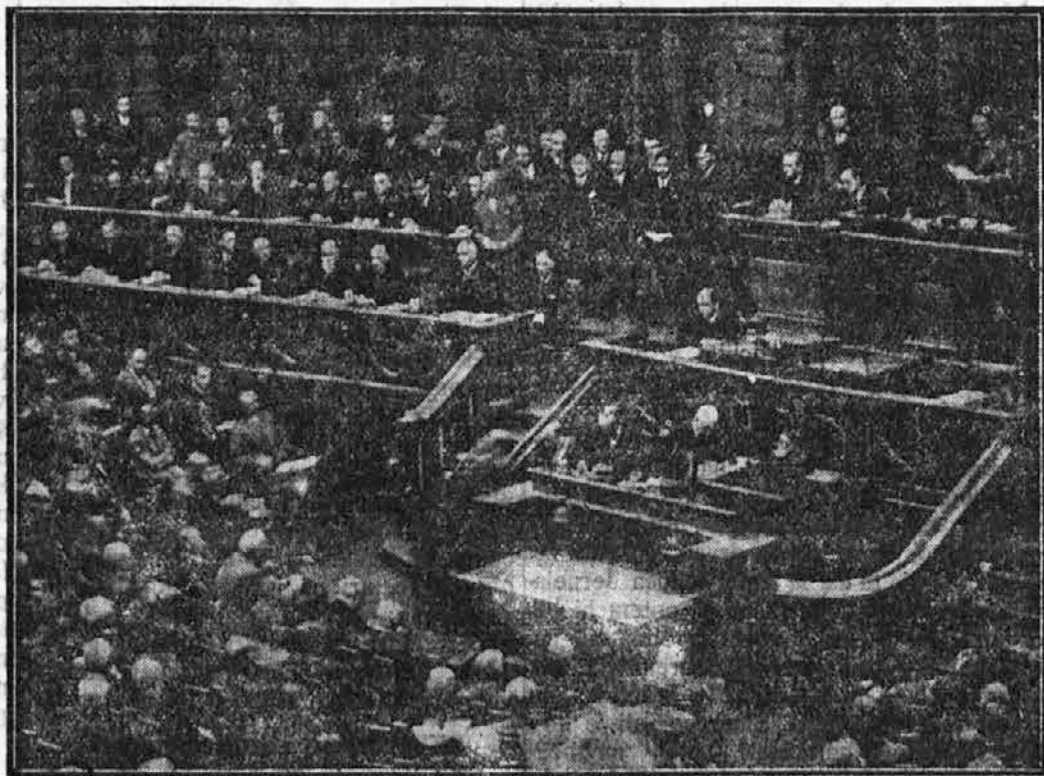
— To sta dve noričici, ki nista kakor so druge in ne delata ničesar tako, kakor delamo me. Stara Huamaine, ki ju varuje, je ženska moralnih načel in jima ne dovoli mešati se z nami. Kar se nje, Tetuare tiče, bi bila zelo zadovoljna, če bi mogel vdomačiti ti dve deklici; prošla me je, naj to poizkusim.

Če ju hočem najti, je dejala, mi je treba iti samo skozi zelenje po skoraj nevidni stezi, ki vodi po sto korakih do malega tolmuna, ležečega više gori v potoku in manj obiskanega. Tam se, mi je dejala Tetuara, potok Fataua izliva v prvo korito pečine, ki je kakor nalašč ustvarjen za sestanke zaljubljenecv. To je bilo zasebno kopališče Rarahino in Tiahui; tam sta prebili skoraj vse svoje detinstvo...

Bil je to skrit prostorček, nad katerim so gradili listnati svod veliki kruhovci, gojave in mimoze. Hladna voda je žuborela po drobnem in gladkemrodu; od tam spodaj, od velikega skupnega tolmuna so se pa oglašali zamirajoči odmevi slapa, smeja mladih žena in hreščanja Tetuarinega...

XIII.

»Loti,« mi je rekla mesec dni pozneje kraljica Pomare s svojim debelim, močnim glasom, »Loti, se ne bi morda rad oženil z malo Rarahu iz apirskega kraja? To bi bilo zelo pametno in dosti prijaznejše bi te gledali v Papetu...«

Ves svet se v zadnjih dneh ozira v Nemčijo, kjer se bje srdita borba med parlamentarizmom in diktaturo, republiko in monarhijo. Naša srednja slika kaže zadnjo sejo državnega zbora pred razpustom. Slika na levi predstavlja spomenik, ki so ga nemški republikanci postavili nedavno prvemu predsedniku nemške republike Ebertu v Zweibrücknu. Na spomeniku sta poleg Ebertovega kipa tudi glavi pokojnih ministrov Rathenau in Erzbergerja. Slika na desni nam pa kaže sprehod bivšega nemškega cesarja Viljema z generalom Dömmesom na obrežni promenadi kopališča Zandwoot pri Amsterdamu.

Sedmošolec

želi instrukcije, eventuelno tudi za hrano. Instruiram tudi francoščino. Naslov v upravi »Večernika«. 3098

Breskve

na prodaj! Vprašati Meljski hrib 70/l.

Elegantno, moderno spalnico,

belo emailirano, garantirano dobro izdelano za Din 2.500 na prodaj. Mizarstvo Miklošičeva ulica 6. 3101

Gostilno oddam

v najem. Ponudbe pod »Gostilna« na upravo »Večernika«. 3099

Prvovrstno vino

od 5 litrov naprej po Din 4 in 6, stari in novi mošt. Vila Halbärth, Trubarjeva in Kalvarjska. 3100

Šolske torbe in nahrbtniki

v veliki izbiri pri Ivanu Kravosu, Maribor, Aleksandrova c. 13. 2736

Oddam sobo

in kuhinjo z velikim kabinetom. Zerkovska cesta 24/l. 3096

Dva velika in dva mala oleandra

na prodaj. Vprašati Gregorčičeva ulica 14, Hecl. 3097

Urar in draguliar
I. Schmidinger

se je preselil iz Aleksandrove ceste št. 26 na

Grajski trg 4
(v gradu)

»Tempo« čevlji

na obroke. Slovenska 18. 2500

Izposojamo

gramofone in plošče po Din 1.— »Stager«, Slovenska 18. 2501

Lepo dvosobno stanovanje,

prahu prosto oddam mirni stranki s 15. oktobrom. Zagata 5 pri igrišču Rapid. 3046

Gospodično

sprejemem na stanovanje. Taborjska ulica 2. 3095

Morske ribe,

dnevno sveže na različne načine pripravljene po zelo nizki ceni se dobijo pri Povodniku, Rotovski trg 8. 2954

Stanovanje,

trgovski lokal in prostore za skladišče oddam. Naslov v upravi »Večernika«. 2928

Vse šolske knjige za vse šole in vse šolske potrebščine

kupiš najbolje in najceneje v knjižarni

Tiskovne zadruge, Maribor, Aleksandrova cesta 13

Državni uslužbenci dobijo popust! Dajemo tudi na odplačila!

Izdaja konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: RADIVOJ REHAR v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru